

GYERMEKKOROMBAN VOLT ILYEN

Toldalagi Pál

Gyermekkoromban volt ilyen
puha és szép este. A lámpák
szirmai egyre hullanak
s fognak hullni egy éjszakán át.
Derengenek az udvarok.
Az utcák folyamai szépen
hömpölyögnek föl és alá
a fénytől felbontott sötétben.

Jó érzésekkel a világ
egyszerre csordultig telik meg.
Ezen a napon született
keleten az isteni kisdéd.
Párát fújó barmok között,
a holdvilágtól szinte halvány,
nagy éjszakában úgy feküdt
mezítelenül, puszta szalmán,

hogy a pásztorok, akiket
hozzá a csillag vezetett el,
csak néztek rá örvendező
és karikára nyílt szemekkel.
Heródes pedig, a király,
nem alhatott a csecsemőtől,
kit a szegénység fogadott
ezen a világon először. -

Engem harmincnyolc éve már
ez a történet elvarázsol.
Megjelenik és kivezet
az érzelmek sivatagából,
hogy az eleven szeretet,
a betlehemi gyermekisten,
ahogy szoktatják a vadat
egész magához szelidítsen.

Forrás: www.keresztenydalok.hu